

kurzer, heller und klarer bericht von verdienst und Gerechtigkeit Christi»). Kratko, svijetlo i jasno hoće Vlačić da piše i tako unaprijed daje karakteristiku svoga stila.

1553. Vlačić stvara plan u Magdenburgu za izdavanje dvaju velikih historijskih djela. »Radim na velikom planu, piše Vlačić 7. marta 1553. propovjedniku Hartmanu Beyeru u Frankfurt, na planu koji je naravno mnogo iznad mojih sila, ali ako se on izvede, bit će crkvi od izvanredne koristi. Prvo želim da napišem katalog svih onih ljudi, koji su se rječju i pismom prije Luthera blažene uspomene, borili protiv pape i njegovih zabluda. Zatim želim, da se napiše povijest crkve«. Izgleda da je već tada imao mnogo materijala za prvo djelo, koje je samo njegovo. Za drugo djelo izrađuje iscrpan i opsežan plan i traži suradnike.

1553. uza sav taj rad, Vlačić nalazi vremena i smisla za nove teološke borbe. Novi spor se vodi sa Gasparom Schwenkfeldom, kome je tada 63 godine. Schwenkfeld je iz viteške obitelji, bio je luteran i otpao je, propovjeda religiozne ideje, koje odstupaju od učenja Luthera. Luther ga je već 1527. godine odbacio kao sektaša. Vlačiću će borba oko teoloških sporova i tumačenja Pisma ispuniti slijedećih nekoliko godina. Takvih teoloških sporova ima tada vrlo mnogo. U isto vrijeme traje dalje borba oko ispravnosti njegove taktike u interimu. Wittenberžani mu nikako neće da priušte da ih je pobjedio. Odjek borbe oko interima trajat će godinama, Wittenberžani će Vlačića neprestano ocrnjivati.

1554. Vlačić je već organizirao društvo za pisanje i izdavanje crkvene povijesti. Glavni suradnik Wagner već putuje po inozemstvu da u bibliotekama traži važnije dokumente. Pozicija Vlačićeva i njegov ugled u protestantskom svijetu raste. Njegovo mišljenje se sve više traži i sve više cijeni.